

[Søren P. Larsen.]

kan drøfte i Udvalget. Jeg indrømmer, at hverken Undervisningen eller de øvrige Foranstaltninger i Anledning af Ungdomsarbejdsløsheden har fungeret saa længe, at man har nævneværdige praktiske Resultater at henvise til. Naar Ministeren imidlertid saa stærkt vil gøre gældende, at Kravet er stillet, saa fører jeg blot Tanken videre og siger: Det er godt, Kravet er stillet, men det kommer ogsaa an paa, om det følges, hvad vi for Resten ikke hidtil har haft nogen Grund til at tvivle om, men jeg nævner det, fordi man her rører ved et meget vanskeligt Problem. I vedkommende Kommune er det jo Socialdemokratisk Forening, det er Vælgerforeningen, Socialdemokratisk Ungdomsforening, Arbejdernes Oplysningsforbund o. s. v., altsaa ikke de faglige, men de politiske Foreninger, som har taget Initiativet, og om saa Objektiviteten inden for Undervisningen er, som den skal være, det tør jeg ikke sige noget bestemt om.

Den højtærede Minister var dernæst stærkt inde paa, at der maatte ikke finde noget Løntryk Sted. Jeg har heller ikke talt for Løntryk, men jeg kan huske fra Foraaret, da vi første Gang behandlede et saadant Lovforslag, at da havde den højtærede Minister ledsaget en Skrivelse til Arbejdsløshedsraadet med en Bemærkning om, at naar Arbejdsløsheden fortrinsvis var stærkest hos de unge, skyldtes det — stod der i denne Skrivelse, som jeg citerede i Foraaret, og som derfor findes i Rigsdagstidende under de Forhandlinger, vi førte ved Lovforslagets første Behandling — bl. a. den Omstændighed, at de unge manglede praktisk Færdighed, faglig Dygtighed til at følge med paa Tarifferne. Jeg husker ogsaa, at der i denne Skrivelse, som Socialministeriet oversendte til Arbejdsløshedsraadet, blev gjort opmærksom paa, at man var klar over, at det var et meget alvorligt Forhold, som truede med at blive af kronisk Karakter.

Jeg udtalte i Foraaret til den højtærede Minister, at hvis der er en Stivhed — jeg maa bøje mig for den Sagskundskab, Socialministeriet her sidder inde med, naar det peger paa dette som et almindeligt forekommende Tilfælde — og de unge derfor styrtes ud i Arbejdsløshed, maatte man tage det Spørgsmaal op til Undersøgelse i Løbet af Sommeren. Det er muligt, at det er et Emne, man ikke skal drøfte for aabent Tæppe, men maaske bliver der under Udvalgsarbejdet Lejlighed til at høre, om et Initiativ har givet sig gode Udslag i de Maaneder, der er gaaet, siden

vi behandlede Forslaget til den nugældende Lov. I den Skrivelse, Socialministeriet sendte til Arbejdsløshedsraadet, blev det, som sagt, paapeget, at det var et meget alvorligt Forhold, der truede med at blive af kronisk Karakter, og derfor er det rimeligt at undersøge det nærmere.

Saa maa jeg takke saavel den konservative Ordfører (Bindslev) som den radikale Ordfører (Rager) og den højtærede Minister for den Betydning, de tillagde den Omstændighed, at Venstre ikke var med i den Lovgivning, som blev gennemført i Foraaret. Vi fra vor Side er godt klar over vor Betydning, vi er ogsaa klar over, at i dette Tilfælde kan man lægge meget over paa os, men jeg vil dog lægge det meste over paa Loven. Naar man skriver en Lov, som det kniber at faa administreret ude omkring, naar man efterlyser et Initiativ hos Kommunerne og private, saa er jeg tilbøjelig til at tro, at man skal søge Vanskeligheden i den Omstændighed, at Loven ikke er heldigt affattet, og derfor vil vi medvirke til at forbedre den.

Bindslev: Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen mente, at der laa en stor Hæder for Venstre i den Betydning, vi tillagde Partiet. Efter min Opfattelse ligger Partiets Indflydelse her paa Linie med det kommunistiske Partis, paa den ene Side i Retning af ikke at sætte Arbejder i Gang, paa den anden Side i Retning af at hindre Arbejderne i at komme i Gang med det Arbejde. Hvis Venstre føler sig hædret ved denne Sammenligning, siger jeg velbekomme.

Til det ærede Medlem Hr. Rager, som paa Linie med mig efterlyste, at konservative og konservativt betonedede Organisationer skulde tage et Arbejde op paa dette Omraade, vil jeg gerne sige, at efter dette kan man vel forvente, at „Radikal Ungdom“ i nær Fremtid indtræder i Rækken af de Organisationer, som optager et saadant Arbejde. Og naar det ærede Medlem opfordrede det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft til at sætte noget i Gang, maa man vel forvente, at det ærede Medlem Hr. Rager, som jo er Elektroingenør og har ganske særlige Forudsætninger, snarest vil melde sig som Leder af denne specielle Organisation.

Efter disse mere parentetiske Bemærkninger vil jeg gerne henvende nogle Bemærkninger til Socialministeren. Socialministeren omtalte de unges Tilbageholdenhed og fandt flere Grunde frem, der kunde forklare, hvorfor de unge holdt sig tilbage. Man var bange for, sagde Ministeren, at her skulde ligge en Indledning til, at Staten gik